

Știința

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚIVA!

Anul XXIX Nr. 4763 | Duminică 21 februarie 1960 | 4 PAGINI — 20 BANI

DE ZIUA CEFERIȘTILOR

Astăzi e „Ziua ceferiștilor”. A devenit o tradiție ca poporul nostru să cinstească pe cei ce muncesc la calea ferată, în ateliere, depouri, stații, pe ceferiști — detașament de frunte al clasei noastre muncitoare.

Această sărbătoare este strâns legată de aniversarea glorioaselor lupte revoluționare ale ceferiștilor și petroliștilor din februarie 1933. Ridicându-se în apărarea intereselor vitale ale tuturor oamenilor muncii, în apărarea adevăratelor interese naționale ale poporului, ceferiștii au dat un strălucit exemplu al eroismului și abnegației care caracterizează clasa muncitoare.

Luptele ceferiștilor și petroliștilor din 1933, una dintre cele mai puternice manifestări ale forței și spiritului de organizare al clasei muncitoare din țara noastră, au contribuit la ridicarea conștiinței de clasă a muncitorilor, la sporierea influenței partidului în rândurile maselor largi ale poporului, au constituit un zăgaz puternic în calea fascizării țării.

Cauza dreaptă pentru care s-au jertfit eroii luptelor din februarie 1933 a triumfat. „În toate marile acțiuni conduse de partidul nostru — a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — în lupta pentru susținerea frontului împotriva hitlerismului până la victoria deplină, în lupta pentru creșterea puterii de către clasa muncitoare aliată cu țărânii muncitoare, ca și în refacerea și dezvoltarea economică a țării — detașamentul încheat, organizat al ceferiștilor a stat în primele rânduri ale clasei muncitoare. De aceea poporul nostru muncitor se mândrește cu ceferiștii!”

Purtători ai unor glorioase tradiții revoluționare, ceferiștii își împetesc eforturile cu cele ale întregului popor pentru construirea socialismului.

În anii puterii populare, statul nostru a investit fonduri însemnate pentru dezvoltarea și modernizarea căilor ferate. În ultimii nouă ani volumul transporturilor pe calea ferată aproape s-a dublat. An de an s-a mărit parcul de locomotive și vagoane. S-au construit noi stații, depouri, ateliere și s-au dezvoltat și modernizat cele existente etc. Căile ferate sînt an de an înzestrate cu noi instalații moderne de centralizare electrodinamică și cu blocuri automate de linie.

În acest an se continuă procesul de dezvoltare și modernizare a căilor ferate. Parcul de material rulant va fi îmbogățit cu peste 1.200 vagoane de marfă și călători, cu noi locomotive Diesel electrice. Se vor executa, de asemenea, noi lucrări de construcții pentru îmbunătățirea stării liniilor existente și de amenajare a stațiilor în scopul asigurării unor condiții superioare de confort pentru călători. Toate acestea vor duce la creșterea capacității de transport a căilor noastre ferate, corespunzător cu necesitățile economiei naționale în plin avânt.

Luptind pentru îndeplinirea sarcinilor de seamă care le revin în cadrul planurilor economice de stat, ceferiștii ca și întreaga clasă muncitoare, desfășoară o largă întrecere socialistă. O inițiativă valoroasă în întrecere este cea a ceferiștilor de pe secția de circulație Titu-Petroșița, privind organizarea de încărcări concentrate pe stații de destinație și direcții de mers. În numai trei luni de aplicare a acestei inițiative pe întreaga rețea, volumul de manevră în triaje și stații tehnice s-a redus cu aproape 500.000 minute, s-au economisit multe locomotive de manevră. Anul trecut, prin reducerea rulaajului vagoanelor de marfă sub cel planificat, s-a realizat o economie de 586 vagoane pe zi; consumul de combustibil convențional în transporturile pe calea ferată a scăzut cu 5 la sută față de 1958. Economii peste plan realizate în 1959 de muncitorii, tehnicienii și inginerii de la calea ferată depășesc 90 de milioane de lei.

Ceferiștii se bucură azi de prețuirea și cinstirea statului nostru democrat-popular, sînt răsplătiți cum se cuvine pentru eforturile ce le depun în folosul patriei. Mii de ceferiști au fost distinși pentru munca lor plină de abnegație cu medalia și ordine ale R.P. Romine. Mecanicul de locomotivă Ștefan Lungu, de la Depoul C.F.R. București-călători și maistrul cazangiu Alexandru Codescu, de la Atelierele C.F.R. „Grivița Roșie”, Eroii ai Muncii Socialiste, sînt cunoscuți și jubiți de întregul nostru popor; Ion Dima, Radu M. Ion, Simion Mișu, Nicolae Stroe, Iosif Springfield și numeroși alți ceferiști fruntași fac cinste colectivului în mijlocul cărora lucrează.

Pentru ceferiști s-au construit numai în anii 1955-1959 pes-

te 1.700 apartamente; ei au la dispoziție săli de spectacole, cămine, cantine și alte așezăminte sociale-culturale. Pe baza hotărîrii plenare C.C. al P.M.R. din iulie 1959, s-a asigurat o nouă majorare a salariilor muncitorilor de la calea ferată. Față de 1955, salariul mediu al ceferiștilor a fost anul trecut cu 37 la sută mai mare. Căile ferate dispun de o rețea medico-sanitară, cu spitale, policlinici și circumscripții medicale. La atelierele C.F.R. „Grivița Roșie” — unde în trecut funcționau un singur medic și un ofițer sanitar, există astăzi o policlinică modernă deservită de 57 medici. Mii de ceferiști își petrec în fiecare an concediile în stațiunile de odihnă. S-au îmbunătățit simțitor condițiile de muncă ale ceferiștilor. Numai anul trecut s-au cheltuit aproape 26 milioane lei pentru protecția muncii la căile ferate.

Oamenii entuziaști, plini de pasiune creatoare, de dragoste și devotament pentru construcția socialistă, ceferiștii sînt hotărîți să aducă o contribuție sporită la îndeplinirea sarcinilor trasate de planul din decembrie 1959 a C.C. al P.M.R. Eforturile principale ale muncitorilor și tehnicienilor de la calea ferată trebuie să se îndrepte spre asigurarea unei depline regularități a circulației trenurilor, transporturi rapide, sigure și mai ieftine. Precizia de ceasornic — iată ceea ce trebuie să caracterizeze munca la calea ferată, acest sistem viu prin care pulsează din plin, zi de zi, viața economiei noastre naționale.

În fața ceferiștilor stă sarcina îmbunătățirii în continuare a rulaajului vagoanelor de marfă, utilizării la maximum a capacității lor de încărcare și a puterii de remorcare a locomotivelor. Importanța economică se pot obține prin efectuarea de reparații de bună calitate, la un preț de cost mai redus în ateliere, lichidarea completă a căderilor în termen de garanție a locomotivelor și vagoanelor, o mai bună întreținere a întregului parc rulant, folosirea cât mai gospodărească a combustibililor și a lubrefianților. Împreună cu întreprinderile industriale și organizațiile economice, ceferiștii sînt chemați să lupte pentru reducerea staționării vagoanelor la încărcare-descărcare în vederea lichidării locațiilor, care reprezintă o pagubă pentru calea ferată și pentru întreaga economie națională.

Pentru îndeplinirea sarcinilor sporite din acest an, organizațiile de partid din unitățile C.F.R. sînt chemate să acorde o și mai mare atenție muncii politice în rindul personalului din transporturi pentru înfrățirea disciplinei muncii în toate verigile sectorului căilor ferate, creșterea spiritului de răspundere, dezvoltarea atitudinii socialiste față de muncă, față de utilajele și bunurile încredințate, pentru scoaterea la iveală și răspîndirea experienței înaintate, a inițiativelor valoroase.

De ziua voastră, dragi ceferiști, întregul popor vă felicită din toată inima și vă urează spor la muncă și noi succese în lupta ce o duceți alături de toți oamenii muncii pentru dezvoltarea continuă a economiei naționale și ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Mecanicul și fochiștii de la Depoul C.F.R. Iași au economisit, de la începutul anului și pînă în prezent, peste 900 tone combustibil convențional. Cu o parte din combustibilul economisit, ei au re-mecanicat și fochiștii fruntași din acest depou: L. Vasile, Mihai Pintilie, Leonte Dumitru, Ion Fluture, Vasile Prislopan și Sandu C. Ion. (Foto M. Cluc)

Colectiviștii se pregătesc pentru lucrările agricole de primăvară

Planul de producție al G.A.C. „16 Februarie 1933” din satul Corbușu de Sus, raionul Medgidia, cuprinde cifre mobilizatoare. Ca planul să fie realizat, colectiviștii au început din timp pregătirile pentru campania de primăvară. Inventarul agricol a fost reparat în întregime. Colectiviștii din brigăzile I și II de cîmp au transportat la cîmp 1180 tone gunoi de grajd, au selecționat 1400 kg. orz, 1300 kg. ovăz și 13.000 tone sămînță de boarec. Brigada legumicolă a pregătit 1.200 m.p. răsădnie.

MARIN MANOLACHE
colectivist

Folosind zilele călduroase din ultima vreme, membrii gospodăriei colective din satul Sculia, raionul Gătaia, au transportat pe terenul arat din toamnă 365 tone gunoi de grajd. Brigada pomicolă a curățat toți pomii.

ION BEU
muncitor

Zilele acestea, membrul gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin” din Tîbuceni de Jos, raionul Tg. Neamț, fac ultimele pregătiri ca în prima zi bună de lucru să înceapă munca pe tarlalele gospodăriei. Au cărat la cîmp 2000 tone gunoi, au reparat pînă acum 42 pluguri, 60 grape, 14 semănători și au confecționat 12 tăvăluge. A fost pregătită și sămînța de orz și porumb pentru cele 500 ha.

GRIGORE CIUREA
colectivist

Aspect de la expoziția de mobilă (Foto R. Costin)

În ultimele 24 DE ORE

Crește turajia la războaiele de țesut

La întreprinderea Industria Bunăcuvîntului B din Capitală, după un studiu amănunțit al posibilităților fiecărei mașini, s-a constatat că mai există rezerve în privința folosirii mai bune a utilajului. De ieri, unui număr de 24 de războaie din sala nr. 5 li s-au mărit turajile cu încă 22 ture pe minut ceea ce aduce o producție în plus la aceste mașini de circa 100 m² țesături pe zi.

Expoziție permanentă de mobilă

Într-unul din noile blocuri construite în Piața Republicii s-a deschis ieri o expoziție permanentă

de mobilă din plăci aglomerate. Noile modele de mobilă au stîrnit curiozitatea vizitatorilor. În curînd, la parterul unui alt bloc din vecinătate se va deschide un magazin de desfacere a mobilei prezentate la expoziție.

Sesiune A. S. I. T.

Ieri a avut loc sesiunea științifică de referate și comunicări a Cercului A.S.I.T. al uzinelor „Mao Tze-dun” din Capitală. Au participat oameni de știință, cadre didactice din învățămîntul superior, specialiști din întreprinderi bucorinene și din țară, care cooperează cu uzinele „Mao Tze-dun”. În cadrul sesiunii au prezentat referate cu privire la introducerea tehnicii noi în construcția cazanelor de aburi, realizări și proiecte de combustie prin procedee termo-aerodinamice etc., inginerii Gheorghe Obreja, Liviu Lazăr și Gheorghe Cozma.

ION PETROȘANU
coresp. voluntar

De la laminoare în sala de concert

După terminarea lucrului, peste 500 de muncitori de la uzina „Republica” din Capitală, s-au îndreptat spre sala de festivități a noului club al întreprinderii. Acolo orchestra „Barbu Lăutaru” a Filarmicii de Stat „George Enescu” — dirijori: N. Stănescu și I. Budișteanu — solisti: Fănică Luca, Angela Moldovan, Maria Lăzăreanu, Emil Gavrila — a prezentat în fața laminoarelor un concert de muzică populară românească. Comitetul de întreprindere a invitat la concert și pensionarii, foști muncitori și tehnicienii ai uzinei, împreună cu familiile lor.

În cinstea femeilor din întreprindere

În după-amiaza zilei de ieri în sala de festivități a întreprinderii „Electroaparataj” din Capitală a avut loc un spectacol prezentat de cei 140 membri ai formațiilor artistice de amatori, în cinstea femeilor care lucrează la această întreprindere. La spectacol au participat peste 300 de salariați de la „Electroaparataj”.

Cea mai mare producție a brigăzii

Brigada nr. 1 de calitate de la întreprinderea „Izolatorul” din Capitală, condusă de Marin Niculescu, a confecționat ieri 8.000 bucăți cărămizi termozolotare față de 5.000 bucăți de executat; este cea mai mare producție realizată de vreo brigadă în întreprinderea „Izolatorul”.

VASILE DUMITRU
coresp. voluntar

Din fondul întreprinderii

GALAȚI (red. ziarului „Viața Nouă”). — Pe baza realizărilor dobîndite anul trecut de constructorii navali din Galați, fondul întreprinderii a crescut. Din acest fond, 537.000 lei au fost viruți la Sfatul popular orașeneș Galați pentru construirea de noi locuințe în care vor mula constructorii de nave.

TELEGRAMĂ

Excelenței sale domnului VIGGO KAMPMANN
prim ministru ad-interim al Danemarcei

Copenhaga

Aflînd cu adînc regret trista veste despre încetarea din viață a eminențului om de stat H. K. Hansen, primul ministru al Danemarcei, vă rog să primiți, Excelență, sincere condoleanțe din partea guvernului Republicii Populare Romine și a mea personal.

CHIVU STOICA
președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine

In Regiunea Autonomă Maghiară

Crește sectorul socialist al agriculturii

TG. MUREȘ (coresp. „Scintei”). — Rezultatele obținute în sectorul socialist al agriculturii sînt în creștere și depășesc de o parte și jumătate rezultatele de partid pentru popularizarea acestor rezultate fac să crească în Regiunea Autonomă Maghiară numărul familiilor de țărani muncitori care intră în gospodăriile agricole colective.

Începînd de la înființarea lor și pînă azi, datorită muncii politico-organizatorice sistematice, perseverente a organelor și organizațiilor de partid și sprînjinelui dat de stat, gospodăriile agricole colective din regiune au cunoscut o însemnată dezvoltare economică. A crescut și s-a dezvoltat averea obștească, au sporit veniturile colectiviștilor.

La gospodăria agricolă colectivă din Tg. Secuiesc, colectiviștii, folosind metodele agricole înaintate, au obținut în medie la ha. 2.696 kg. grâu, 2.356 kg. orz, 14.347 kg. cartofi. Aici valoarea unei zile-muncă în produse și bani s-a ridicat la 48,50 lei.

Rezultate asemănătoare s-au obținut în multe alte gospodării agricole colective. La Ilieni, raionul Sf. Gheorghe, de exemplu, prin viznarea către stat pe bază de contract a unor însemnate cantități de produse s-a realizat, în anul trecut, un venit bănesc care depășește 1.000.000 lei. Venitul total al gospodăriei depășește 1.800.000 lei. La gospodăria agricolă colectivă din Ilieni, valoarea unei zile-muncă s-a ridicat la 32,50 lei.

Rezultatele obținute în gospodăriile agricole colective au fost larg populiarizate de către organizațiile de partid. Comitetul regional de partid a organizat mai multe consfățuiri — la Gheorghieni, Miercurea Ciuc, la Tg. Mureș și în alte părți, la care s-a vorbit pe larg despre rezultatele obținute de către gospodăriile agricole colective, despre metodele folosite de organizațiile de partid fruntașe în popularizarea acestor rezultate, s-a făcut un rînd schimb de experiență în munca politică pentru transformarea socialistă a agriculturii.

În raioanele Sf. Gheorghe, Tg. Mureș, Cristuru Secuiesc, Singeorgiu de

Actori la sate

BAIA MARE (coresp. „Scintei”). — Comitetul regional de partid Baia Mare a inițiat formarea unor colective care să sprijine desfășurarea muncii culturale la sate. La această acțiune au participat cu entuziasm 20 de membri ai colectivului Teatrului de Stat din Baia Mare — regizori, actori și artiști mînuitori de la secția de păpuși a teatrului.

În prima jumătate a lunii februarie ei au fost în multe comune din raioanele Somcuta, Lăpuș, Satu Mare și Cehu Silvaniei.

Printre cei care au luat parte la această acțiune se numără regizorii Petre Meglie și Eugen Cimpan, actorii Nae Popescu, Teofil Turturea, Vasile Grădinaru, Simion Salcă, Doina Sășăran și alții.

VICTOR VINTU

(Continuare în pag. III-a, col. 1-3)

Și-a găsit rostul în viață

Pe cînd era mic, în casa părintească, Andrei V. Radu nu-și amintea să fi văzut masa în deslătuț. Tată-său n-avea pămînt și, ca omul nevoiaș, munca pe la bogății ai satului. Crescuse Andrei lăcuț, un muncitor harnic, însă tot rupt umbra. Ii era și rușine să iasă la horă-n sat.

S-au schimbat însă vremurile. După 23 August 1944, zorii unei vieti noi s-au iut și în Beștepe. Andrei V. Radu a primit pămînt la reforma agrară, iar atunci cînd a luat lîmță gospodăria agricolă colectivă „Grivița Roșie”, a intrat și el cu familia sa.

Oameni harnici, cum le era firea, le-a mers repede vestea. Mai în fiecare an au fost fruntași în muncă și aceasta a făcut ca viața lor să fie tot mai îmbelsugată. La sfîrșitul anului 1959 familia lui Radu a avut cele mai multe zile-muncă: 640. Pentru acestea au primit aproape 10.000 de lei, 3.000 kg. grâu, 4.000 kg. porumb, 24 kg. ulei, 620 kg. cartofi și multe alte produse. O bună parte din produse primite le-au vîndut statului, pe bază de contract.

Dar nu numai în colectivă este fruntaș Andrei V. Radu, ci și în activitatea obștească. A fost ales pînă acum de două ori deputat în circumscripția electorală raională nr. 13 din Beștepe. La îndemnul lui țărani muncitori au muncit voluntar și au refăcut drumul principal ce străbate circumscripția; de asemenea, au fost reparate și văruiile podurilor și gardurile caselor. Pentru că circumscripția electorală nr. 13 este cea mai bine gospodărită, a primit drapelul de fruntaș pe raion.

CONSTANTIN NIȚA
membru al cenaclului literar „Panalt Cerna”, Tulcea

Cinste muncitorilor ceferiști

Coroșanții voluntari de la căile ferate

ne informează

LOCUINTE PENTRU CEFERIȘTI

Pentru ceferiștii din Orașul Stalin s-au dat zilele acestea în folosință 75 noi apartamente. Printre cei care s-au mutat în confortabilele locuințe de pe bulevardul Lenin nr. 104, cei mai mulți sunt mecanici și foști fruntași de la depoul de locomotive Timiș-Triaș: mecanic Ion Tănase, Gheorghe Munteanu, Nemeth Aron, foștii Nicolae Cirtog, Ion Fina și alții.

Pe strada Ilie Pintilie se construiesc o creșă cu o capacitate de 60 de locuri și un câmin de zi.

ȘTEFAN CHISIU secretarul comitetului de partid de la Regionala C.F.R. Stalin

TRENURI REMORCATE CU TONAJ SPORIT

Anul acesta, feroviarul depoului C.F.R. Felești înregistrează rezultate bune în munca lor.

De la începutul anului și până în prezent s-au remorcat 190 trenuri cu un plus de încărcătură de 7000 tone. Prin această, odată cu mărirea capacității de transport, s-au obținut și însemnate economii de combustibil. Fruntași în remorcare trenurilor cu tonaj sporit și realizarea de economii sunt mecanicii și foștii de pe locomotivă 140146.

MIHAI IORDACHESCU planificator

4.200 km. PARCURȘI CU COMBUSTIBIL ECONOMISIT

Mecanicii depoului de automobile C.F.R. Arad au reușit chiar de la începutul acestui an să obțină importante economii.

În luna ianuarie și prima decadă a lunii februarie ei au economisit o cantitate de motorină cu care se pot parcurge 4.200 km. În ziua de 12 februarie toate automobilele depoului Arad au circulat cu combustibil economisit.

ION LUCĂ montator

Un om perseverent

Despre tovarășul Vasile Scutaru se poate spune, fără greș, că mai mult a trăit în depou, decât ocazional la săi. Născut al cincilea din paisprezece frați într-un sat din apropierea Birladului, Vasile Scutaru, cind abia implinise 14 ani, în 1923, și-a început ucenicia în depoul Iași. A colindat mult în căutare de lucru. Intors la Iași în 1935, s-a angajat ca lucrător necalificat pentru „muncă împotriva înghețului”, deși era lăcătus piceput. A devenit apoi fochist, meserie pe care a îndrăgit-o, iar în 1943 — mecanic de locomotivă.

— Dar nu uitați, ne spune Vasile Scutaru, școala de mecanici am făcut-o în prima promoție școlară în anul regimului democrat-popular, în 1946.

Vorbea cu calm și căldura moldoveanului, a omului care simte, cit de mare este deosebirea între viața lui din trecut și cea de azi.

În școala, viața l-au ajutat să înțeleagă că alt rost are acum munca lui. Încă în plină putere, vâzând că îl este de prețuit munca aceasta, că fata lui „e în anul III la filologie, cu bursă”, el munceste cu rîvnă, nu se mulțumește niciodată cu rezultatele obținute. Nu de puține ori îl poți găsi ocazional făcând calcule sau consultând diferite cărți tehnice. Pentru că Vasile Scutaru este și inovator.

Ani de zile a lucrat la un egalizator de presiune pentru injectarea combustibilului lichid. Înainte de aplicarea inovativă lui, cind se defecta un egalizator trebuia demontată o piesă de 35-40 kg. și transportată de la locomotivă în atelier și apoi la loc. Era nevoie deci de multă muncă, se iese foarte mult timp. Datorită inovatiei, egalizatorul se repară prin simpla schimbare a unei lame demontabile. Nu mai trebuie carate 30-40 kg., iar reparația durează mult mai puțin.

Încă la sfîrșitul anului trecut brigada condusă de Vasile Scutaru avea experiență în economisirea combustibilului necesar pentru transportarea unui tren dus și întors de la Iași la Tecuci. A făcut un angajament scris și a chemat la întrecere toate brigăzile din depou. Fochistul cu care lucrează, Vasile Mustăță, este un om pe care se poate baza. De fapt, el însuși „focărit” pentru a-i arăta cum e mai bine să alimenteze vatra cu cărbuni. Întrecerea a dat rezultate deosebite. Anul acesta, pînă la 10 februarie, datorită buneii întreținerii a locomotivei, remorcarilor trenurilor cu tonaj sporit brigada condusă de comunistul Vasile Scutaru a economisit 22 tone combustibil convențional.

În cadrul școlii populare de artă din Oradea, care are 4 secții: de muzică, dans, teatru și artă plastică. Școala mai dispune de filiale la Beiuș și în orașul Petru Groza, pentru formarea de instructori ai formațiilor artistice de amatori din aceste localități.

În cadrul școlii populare de artă din Oradea va sărbători zece ani de la înființare. În fotografie: Hoffman Richard, de la uzinele metalurgice „Infrățirea” din Oradea, elev al școlii.

(Foto Gh. Vințila)

Cifre și fapte

● Anul trecut, oamenii muncii de la căile ferate au transportat cu 3,5 la sută mai multe mărfuri față de 1958. Prețul de cost în această ramură a fost redus cu 2,3 la sută.

● Față de 1955, rulajul vagoanelor de marfă realizat anul trecut a fost îmbunătățit cu 11,8 la sută. Dacă la volumul de transport efectuat anul trecut s-ar fi menținut rulajul din 1955, ar fi fost necesar, în plus, un parc de mii de vagoane.

● Mișcarea de inovații la o amplasare tot mai mare în unitățile de cale ferată. În 1959 au fost propuse aproape 5.000 de inovații, din care multe au fost aplicate în producție, iar cele mai importante au fost generalizate pe rețea.

● În unitățile C.F.R. s-au cheltuit anul trecut pentru tehnica securității muncii 5.433.000 lei, pentru echipament de protecție și uzură — 9.227.000 lei, iar pentru măsuri sanitare — 5.888.000 lei.

● În perioada 1955 — 1959 s-au construit pentru ceferiști 1.712 apartamente. Anul trecut, cu sumele puse la dispoziție din fondul întreprinderii de Atelierele C.F.R. „Grivița Rosie”, Sfatul popular al Capitalei a construit și dat în folosință pentru muncitorii și tehnicienii de la aceste ateliere circa 150 apartamente.

CEFERIȘTI FRUNTAȘI

ALEXANDRU CODESCU maestru cazangiu la Atelierele C.F.R. „Grivița Rosie”, Erou al Muncii Socialiste

OLIMPIA VILCU impiegat de mișcare Gara de Nord-București

EMANOIL MILENCOVICI șeful stației C.F.R.-Simeria

SIMION MIȘU mecanic de locomotivă, Depoul C.F.R.-Craiova

O BRIGADĂ MODEL

— M-am sătut și cu fochistul. Am vrea să venim și noi în brigada duminică... N-o să te facem de ris... Zimbard larg, mecanicul își scutură virtos mina și se depărtează cu pași mari, sprințeni. Ștefan Lungu îl urmărește cu privirea, răsucind între degetele stîngii mustața stufoasă. O vreme rămîne locului tăcut și gînditor, în mijlocul larmei locomotivei care purtă și semnalizează scurtd din sirene.

În ultima vreme nu numai el și Dima, și Nișpeanu și inginerul Bicleșanu sînt tot mai des întrebați de alți mecanici și fochiști din depou dacă nu mai sînt locuri în brigada ca să fie primiți și ei. Acest lucru îl bucură, e o dovadă că micul lor colectiv se află pe drumul pe care și-a propus să meargă, că prin rezultatele obținute, și-a câștigat un prestigiu în fața oamenilor.

Intr-o-adevăr, în timpul din urmă la depoul de locomotive București-călători se vorbește tot mai des de noua brigadă condusă de Eroul Muncii Socialiste Ștefan Lungu.

Cum s-a încheiat brigada

Era pe la începutul lui noiembrie anul trecut. Mai mulți mecanici, fochiști și muncitori de la acest depou s-au întâlnit cu Nikolai Konstantinovic Tiulenkin, șeful unei brigăzi de muncă comunista de la o uzină din Ural, aflat în vizită la noi în țară. El le-a vorbit de uriașa mișcare din rîndurile muncitorilor sovietici, stîrnind de dorința de a învăța să muncească și să trăiască în chip comunist.

Citeva zile mai tîrziu, la o adunare deschisă a organizației de bază, la îndemnul Eroul Muncii Socialiste Ștefan Lungu se adresa tovarășilor săi — mecanici, fochiști, muncitori — din depoul București-călători:

— Propun să formăm o brigadă model în muncă și în viața de toate zilele. Cine vrea să facă parte din această brigadă?

Lista s-a completat repede: opt mecanici, opt fochiști și o echipă de meseriași care lucrează la reparații în depou. Conducător a fost ales Ștefan Lungu, iar îndrumarea tehnică a br-

găzii i-a fost încredințată tînărului inginer Dumitru Bicleșanu.

Din ziua aceea, cîtiva muncitori des. toinici s-au legat unul de altii într-o unitate familie de tovarăși. Cel dintîi fruct al strădunții colective a fost un plan judicios de lucru, după care fiecare urma să-și coordoneze acțiunile atît în timpul producției, cît și în viața de dincolo de porțile întreprinderii.

Un curs tehnic

Atributul „model” nu are echivoc. Așadar, primul obiectiv al brigăzii — și totodată sarcina de capete — a fost calificativ maxim la locul de muncă. Pentru aceasta, însă, trebuie ca oamenii să lucreze foarte bine, iar ca să lucreze astfel, este necesar ca ei să știe cît mai multe, să stăpînească profund meseria. Unii aveau o calificare mai înaltă, alții experiență mai puțină. Cursul de lecții tehnice ținut de inginerul Bicleșanu le este de mare folos. Din două în două săptămîni, membrii brigăzii — unli cu timplele cărunte — se adună la cabinetul tehnic. Aici, ca niște elevi sîrguincioși, ei ascultă explicațiile ample asupra diverselor probleme, își dau notițe, pîtrund în tainele desenului tehnic și ale meseriei de înalt nivel.

Pe deasupra, să se explice practic, să li se demonstreze cu calcule precise cum trebuie distribuit combustibilul pentru a se obține cea mai mare eficiență a procesului de ardere în focarul locomotivei, mecanicii Traian Iliescu și Nae Paraschiv, împreună cu fochiștii lor, abia de reușeau să facă economii de citeva tone de combustibil pe lună.

— Nu se poate mai mult și pace! — răspundea el, dînd vina pe locomotive.

Acum, fișele lor orată reducerea consumului lunar de combustibil cu 20-25 de tone!

Dacă au mai fost unli care la început n-au acordat destulă atenție acestui curs tehnic, ei au fost lămu-

riți de ceilalți membri ai brigăzii. Alții au pîșit ca mecanicul Alex... Ion Alexe este un muncitor bun, care pune pasiune în ceea ce face. Dar, socotînd, pe semne, că el n-ar mai avea de învățat în ale meseriei, a lipsit de la primele lecții. Intr-o zi, însă, i s-a întîmplat un necaz: robinetul de la sticla de nivel s-a înfundat. Coasurii în șir s-a tot străduit el să-i găsească hiba, dar în zadar.

— Oamenii buni, reparați-mi robinetul ăsta avarizat, că s-a înfundat — s-a adresat el celor din echipa de reparații.

— Îl reparăm — i-a răspuns șeful echipei, Sandu Enache — Numai că, vezi... trebuie să treci în procesul verbal cauza defectului.

Ce să treacă în procesul verbal, dacă nu știa? Defecțiunea era însă dintre acelea pe care orice mecanic bine pregătît putea să le identifice. L-a întîlnit Ion Dima, unul din veteranii brigăzii. Auzise și el ceva de pînă-a-ce-luialt.

— Ce ai, mă Alexe, de ești așa măfuz? — l-a întrebat el, prefăcîndu-se că nu știe nimic.

— Nene Ioane, nu știu ce are robinetul de la sticla de nivel...

— Ce spui, dom'le! — s-a arătat Dima îngrijorat. Cum oșă? Păi... n-am avut noi o lecție despre asta la școala tehnică? Doar și tu ai fost acolo...

După această întîmplare, fără să fie îndemnat de nimeni, Alexe a venit la școala tehnică și de atunci n-a mai absentat niciodată. Iar dacă cineva lipsește, apoi el, cel dintîi, îl ia la rost...

Primele roade

Faptul că oamenii își îmbogățesc cunoștințele are și alt efect: ei își dau seama de unde vin anumite neajunsuri și, cîntînd să le îndrepte, intervin creator, propunînd raționalizări și inovații.

M-am gîndit toată noaptea la o problemă — l-a oprit gînd, într-o dimineață, mecanicul Ion Dima pe inginerul Dumitru Bicleșanu. Lăsa despre ce este vorba: sistemul abur-păcîră un tren remorcat de oameni din br-

Aproape 600 de artiști amatori sînt elevi ai Școlii populare de artă din Oradea, care are 4 secții: de muzică, dans, teatru și artă plastică. Școala mai dispune de filiale la Beiuș și în orașul Petru Groza, pentru formarea de instructori ai formațiilor artistice de amatori din aceste localități.

În cadrul școlii populare de artă din Oradea va sărbători zece ani de la înființare. În fotografie: Hoffman Richard, de la uzinele metalurgice „Infrățirea” din Oradea, elev al școlii.

Ca urmare a articolului...

„Cetățeanul la ghișeu”

La redacția ziarului nostru a sosit ieri o scrisoare trimisă de Banca de Stat a Republicii Populare Romine. Printre altele, în scrisoare se spune:

„Vă comunicăm că am studiat cu deosebită atenție articolul intitulat „Cetățeanul la ghișeu”, apărut în ziarul „Știința” nr. 4758 din 16 februarie a. c. și am constatat că deficiențele asemănătoare cu cele arătate în articol există și la unele unități ale Băncii de Stat.

Ca urmare, s-a luat măsura ca articolul amintit să fie prelucrat cu întregul personal care lucrează la ghișee și s-a atras atenția tuturor unităților băncii că deservirea în cele mai bune condiții a întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor, ca și a persoanelor particulare trebuie să constituie o preocupare permanentă a fiecărui lucrător și conducător de unitate bancară.”

Pentru OM ȘI CERINȚELE LUI

Datorie neîmplinită

Zilele trecute am fost martorul unei împliniri care m-a mișnat adînc și peste care nu pot trece cu vederea. Bătrîna Eugenia Popescu, în vîrstă de 71 de ani, din București, str. Fierarilor nr. 7, raionul 1 Mai, a căzut, în timp ce mergea pe stradă, și s-a accidentat. Cîtiva trecători, binevoitori, au ridicat-o și au dus-o acasă. Totodată, a fost anunțat medicul de gardă de la circumscripția medicală nr. 22. La sediul circumscripției medicale, care se află pe aceeași stradă, la nr. 5, a fost găsit dr. Ionel Popilian, care, aflînd de accident, a dat, pur și simplu, din umeri. „Nu cade în atribuțiile mele — a motivat el. Să aștepte medicul de teren”. Lășind la o parte neobișnuita lipsă de bunăvoință, de omenie, cu care a privit acest caz, întrebăm totuși: îi era atît de greu acestui medic să se deplaseze în cădirea de alături, la cîtiva pași, și să acorde un prim ajutor femeii accidentate? Dr. Popilian s-a mulțumit să consemneze în conda de chemări că trebuie făcută urgent o vizită la domiciliul accidentatei și apoi a plecat liniștit acasă.

Medicul de teren, dr. Maria Tudorică, deși avea obligația — și profes-

ională și morală — s-o viziteze număidecît pe accidentată și să-i dea primele îngrijiri, n-a făcut acest lucru în tot cursul zilei respective. Ba mai mult, nici în zilele următoare n-a făcut ceva cîtiva pași pînă la domiciliul bolnavei pentru a afla ce s-a întîmplat cu ea. (Între timp bătrîna a fost transportată la un spital, unde i s-au dat îngrijirile necesare).

Cum de au rămas nepăsători acești medici?

După cum spun cetățenii din circumscripția respectivă, nu este pentru prima dată cînd dr. Maria Tudorică nu se comportă cuviincios în îndeplinirea obligațiilor sale profesionale.

Scriindu-vă aceste rînduri, mi-au venit în minte multe figuri luminoase de medici care nu și-au precupețesc forțele și pricepera pentru a alina suferințele bolnavilor. Ei merita din plin respectul și recunoștința cetățenilor.

Nu același lucru se poate spune despre cei doi medici citați mai sus.

GHEORGHE DUMITRU tehnician, coresp. voluntar

Cine este Păcală?

„Tăticule, cine a fost Păcală? — Un tîran isteț, mereu pus pe glume.

— Și de ce avea nasul cît o pălăgică? — Ce ti-a venit să mă întrebă asta? — Păi, altceva nu se vedea pe fața lui. Numai nasul era de el. Tatăl începe să bănuiască ceva. — Nu cumva ai fost iar la teatrul de păpuși? Că și după ce ai văzut „Albă ca zăpada” m-ai întrebat de ce piticii sînt niște făpturi alite de urle.

— Dar nu mi-ai spus tu, tăticule, că era probabil un accident? Că „Tăndărică” e un teatru bun, care o dat multe spectacole reușite? Asta așa e.

— De păpușile din „Păcală” mi-a fost tare milă. Erau așa triste, chiar arate întodeauna păpuși frumoase, expresive, pline de haz, decoruri vii, sugestive, la care să-ți fie mai mare dragul să privești? De ce, tăticule, de ce?

— Atunci, tăticule, de ce toți a-crești nene și tanti talentați de la teatrul „Tăndărică” nu se ocupă mai mult de aspectul plastic al spectacolelor, de ce nu caută să ne arate întodeauna păpuși frumoase, expresive, pline de haz, decoruri vii, sugestive, la care să-ți fie mai mare dragul să privești? De ce, tăticule, de ce?

— Da, sigur, să vezi... — Dumneata mi-ai vorbit cu entuziasm despre măiestria minunitorilor, despre inventivitatea regizorilor... — Da, sigur, să vezi... — Atunci, tăticule, de ce toți a-crești nene și tanti talentați de la teatrul „Tăndărică” nu se ocupă mai mult de aspectul plastic al spectacolelor, de ce nu caută să ne arate întodeauna păpuși frumoase, expresive, pline de haz, decoruri vii, sugestive, la care să-ți fie mai mare dragul să privești? De ce, tăticule, de ce?

Cînd copiii încep să întrebe „de ce, de ce”, la un moment dat nu știu ce să le mai răspunzi. Poate că știu însă tovarășii de la „Tăndărică”.

P.S. — Se înțelege că am știință puțină limbajului copilului. Sperăm că nu o să ni se ia în nume de rău, avînd în vedere că e păstrată esența și că... ne adresăm aci unor oameni maturi.

A. BALEANU

Lecții despre creșterea păsărilor

GALAȚI (red. ziarului „Viața Nouă”). Din inițiativa Comitetului regional al femeilor Galați și cu sprijinul organelor locale de partid, zilele acestea, în orașul Brăila, s-a deschis un curs avîncat cu femeile, la care participă 120 colectivistice din raioanele Filimon Sirbu, Călmățui, Bujor, Brăila și Galați. La aceste cursuri predau cadre de specialitate — medici veterinari, ingineri, tehnicieni. Durata cursului este de 7 zile.

Gospodării orașului la sfat

Zilele trecute a avut loc cea de-a 11-a sesiune a Sfatului popular orășenesc Bala Mare. Cu acest prilej, deputații au analizat felul cum a fost gospodărit orașul anul trecut și au aprobat bugetul pe anul curent.

Ca rezultat al buneii gospodării a fondurilor alocate, s-au construit și s-au dat în folosință peste 800 apartamente de locuit, școala de 7 ani din str. Mihail Eminescu, căminul cultural din Valea Borcutului, s-a mărit cu încă 20 de săli de clasă școala medie nr. 1, s-au construit cele două poduri mari de beton armat peste Săsar etc.

DUMINICA, 21 FEBRUARIE

● Teatra la microfon: „Destinația”; Moscova (teatru pentru copii); orele 9.00 progr. I. „Abchabera de argila”; orele 9.00 progr. I. „Ghid muzical”; orele 10.20, progr. I. Emisiunea pentru ascultătorii de la sat „La sezoarele” cuprinde: Scrieri dintr-un ralon; Un invitat la sezoare; Calcule gospodărești; rubrica satirică Mos Topus etc. — orele 12.30, progr. I. ● Concertul de operă: — orele 17.30 progr. II. ● Re transmisiia: Vorbeste Moscova I — orele 16.00 progr. II. De toate pentru toți (Mendelsohn Bartholdy, Weber, Mozart) — orele 23.10 progr. II. ● Cîntecul săptămîinii: „Cîntecul țesătoarelor” de E. Lesescu — orele 9.30 progr. II. De toate pentru toți — orele 13.10 progr. I. ● Drumul vesel — orele 18.00 progr. I. ● Cine știe, câștigă I — orele 14.30 progr. II. ● Pagini altele — orele 21.15 — progr. II.

MARTI, 23 FEBRUARIE

● Revista economică Radio: Pe tema cîntecului sovieticilor și prezentării produselor — orele 18.00, programul I. ● Pe drum de victorie, condus de partid (emisiune de cîntec) — orele 17.00 programul II. ● Program de muzică de operă: Fragment din opera „Freischütz” de Weber — orele 11.03, programul I; Arii din opera — orele 20.00, programul I; Concert de muzică de sală: Cîntec pentru legicimarii de orele 6.15, programul I. „Viața nouă a satului” program de cîntec și jocuri — orele 15.35 programul II și Concert de muzică populară toamnăscă orele 18.25 programul I. ● Pentru iubitorii muzicii simfonice: Festival Salzburg 1959; „Sărbatina lui Sander” de Hindel; orele 25 programul II; Cvarlet op. 127 nr. 12 de Beethoven — orele 23.15 programul I.

LUNI, 22 FEBRUARIE

● Tribuna Radio: Două feluri de a ajută țările slab dezvoltate — orele 19.45 — programul II. ● Emisiune pentru sate: Din activitatea G.A.S. — orele 16.15, programul I. ● Probleme economice ale automatizării — orele 17.50, programul II. ● Patria clătărită de compozitori noștri: „Canțata Patriei” de Laurențiu Poniță, orele 15.30, programul II. ● Teatra la microfon: „Tregădă optimistă”, adaptare după piesa lui Veselod Vignevski — orele 19.15, programul I. ● Anul Chioștilor de valiză, muzicuri și poloneze în interpretarea lui Vladimir Horowitz, Dina Lipatti, H. Czerny, Sifonias, Ignaz Friedmann și Arthur Schnitger — orele 21.30, programul I. ● Cîntec revoluționar românesc: „Steagul roșu”, „Proletari, înalțați”, „13 Decembrie”, „Alamă la C.F.R.”, „Săptămîna Doctană” și „Porțile înalte, tovarăși!” — orele 16.00, programul I. ● Concert Händel — orele 22.00, programul II.

CINEMA televiziune

București (9, 11, 13, 15, 17, 19, 21): Gh. Dima (10, 12, 14, 16, 18, 20); Al. Sabin (9, 11, 13, 15, 17, 19, 21); Secretul circuitului; Fiacără (15, 17, 19, 21); N-a fost în zadar; Magheru (10, 12, 14, 16, 18, 20); Maxim Corăl (10, 12, 14, 16, 18, 20, 22); Măi țare ca moartea; V. Alexandri (10, 12, 14, 16, 18, 20); Lumina (9, 11, 13, 15, 17, 19, 21); Drumul Serii (15, 17, 19, 21); Voce în insulă; Patria (8, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21); Drumul Serii (15, 17, 19, 21); Voce în insulă; Patria (8, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21); Ultimă noaptea pe „Titantic”; Elena Pavel (9, 11, 13, 15, 17, 19, 21); Peta Căntărețului; Central (10, 12, 14, 16, 18, 20); Poemul marelui; Victoria (10, 12, 14, 16, 18, 20, 22); Jăcătoarea de baschet; Timpani noi (rubrică în continuare de la 10-21); Program de filme documentare și de desene animate; Tineretului (10, 12, 14, 16, 18, 20); G. Bacovia (15, 16, 17, 18, 19, 20, 21); Meha; 23 August (10, 12, 14, 16, 18, 20, 22); Infrățirea între popoare (10, 12, 14, 16, 18, 20, 22); Libertății (9, 11, 13, 15, 17, 19, 21); 22.30: 1 Mai (10, 12, 14, 16, 18, 20, 22); 21.15: Enrico Caruso; 8 Martie (15, 16, 17, 18, 19, 20); Aurel Vlaicu (15, 17, 19, 21); Sînge alb; Al. Popov rubrică în continuare de la 10-21); Vinătorii de țigri; Grivița (15, 17, 19, 21); Lady Hamilton; Cultural (15, 17, 19, 21); Mîntuia; Unirea (15, 17, 19, 21); Strengari; C. David (11, 13, 15, 17, 19, 21); Fata cu ulciorul; 13 Septembrie (15, 17, 19, 21); Munca (15, 17, 19, 21); Ceasul s-a încet; Peștele năpăst; Acta (15, 17, 19, 21); Donca Simo (11, 13, 15, 17, 19, 21); Revolta peonilor; T. Vladimirescu (15, 17, 19, 21); Pentru 100.000 de mărți; Moșilor (9, 11, 13, 15, 17, 19, 21); Republica (11, 13, 15, 17, 19, 21); Mizerabili (16 februarie) (14, 16, 18, 20, 22); Halucinații (10, 12, 14, 16, 18, 20, 22); Agent secret la Canton Poplar (15, 21); Agut secret la Canton Poplar (15, 21); Volge (15, 17, 19, 21); N. Bălcău (15, 17, 19, 21); Despre prietenii mei

CUM VA FI VREMEA ?

Pentru următoarele trei zile în țară vremea va continua să se răcească ușor încet. Cer schimbător mai mult acoperit în partea de sud a țării, unde local vor cădea precipitații. Vîntul potrivit din partea de est a țării. Temperatura în scdere, mișcarea vor fi cuprinse între plus 4 și minus 6 grade, iar local în Moldova vor fi plus la minus 10 grade. Temperatura maximă din România va fi plus 8 grade în partea de vest a țării și plus la minus 4 grade în partea de nord a Moldovei.

Panoul de onoare. Citiți muncitorii de la uzinele „Semănătoarea” din Capitală discută despre realizările obținute în întrecerea socialistă de către cei mai buni fruntași în producție.

Inchekerea concursului de cintece „Ion Vidu”

S-a încheiat concursul de cintece de masă „Ion Vidu” pe anul 1959 care după cum se știe, se organizează în fiecare an de Ministerul Învățământului și Culturii. Juriul central de selecționare a lucrărilor prezentate la concurs a acordat următoarele premii: Pentru muzica pieselor corale: premiul I compozitorilor Gh. Bazavan pentru cintecele „Hai, locați” și premiul III compozitorilor M. Neagu — cintecele „Sus steagul lup-

tei pentru pace”. L. Paceag — cintecele „Mulțumire partidului” și Al. Pleșca — cintecele „Trece dorul pe colină”. Pentru versuri la piesele corale: premiul III poezilor L. Cernănuș, Alfred Margul Sperber și I. Meitoidu. Au fost acordate de asemenea mențiuni. În prezent se fac pregătiri în vederea organizării ediției 1960 a concursului de cintece de masă „Ion Vidu”. (Agerpres)

Dezbaterea machetei volumului I al Istoriei României la Academia R. P. Romine

Academia R.P. Romine a organizat dezbaterea machetei volumului I al Istoriei României, lucrare în curs de elaborare. Au luat parte academicienii, membrii corespondenți ai Academiei R.P. Romine, cercetători de la institutele de istorie din București, Cluj și Iași ale Academiei R.P. Romine, de la Institutul de Istorie a Partidului de pe lângă C.C. al P.M.R., cercetători din domeniul filozofiei, lingvisticii, al științelor economice, juridice, al istoriei artei și literaturii, antropologiei, etnografiei, geografiei etc. cadre didactice din diferite centre universitare, reprezentanți ai muzeelor regionale din întreaga țară, cercetători din domeniul istoriei militare, redactorii al revistelor de științe sociale. Cuvântul de deschidere a fost rostit de acad. Atanase Joja, președintele Academiei R.P. Romine.

A vorbit apoi acad. P. Constantinescu-Iași, din partea Comitetului de redacție a Istoriei României, care a subliniat că elaborarea acestei vaste lucrări corespunde sarcinii de mare răspundere trasată oamenilor de știință de cel de-al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Român. În cuvântul său, acad. C. Dălcoviciu, redactorul responsabil al volumului I — făcând prezentarea lucrării — a relevat în mod special faptul că acest volum reprezintă prima sinteză generală a istoriei străvechi și vechi a poporului român, elaborată de specialiști de pe pozițiile materialismului istoric. Numai în condițiile de astăzi — a arătat vorbitorul — în condițiile regimului de democrație populară, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, a fost posibilă realizarea unei asemenea opere.

Vorbitorul a făcut o caldă apreciere a aportului pe care l-au dat specialiștii vîrstnici și tineri în munca de strîngere și de selecționare a vastului material documentar, la redactarea lucrării, relevind contribuția deosebită adusă de cercetătorii mai tineri la dezbaterea textului machetei. El a subliniat faptul că realizarea acestei lucrări este rodul orientării marxist-leniniste a activității de cercetare științifică a istoricilor din țara noastră, a sprijinului și îndrumării primite din partea partidului. Volumul I (machetă) al Istoriei României cuprinde perioada începînd cu apariția celor mai vechi urme ale vieții omenești pe teritoriul patriei noastre pînă la epoca de trecere la feudalism.

Analizarea machetei volumului I al Istoriei României a prilejuit discuții ample la care au luat parte 50 de vorbitori. Cei care au avut cuvîntul au apreciat în mod unanim marea importanță și valoarea științifică a lucrării. Totodată, participanții la discuții au făcut o serie de observații critice, propunînd completări și îmbunătățiri. În cuvîntul de închidere acad. Atanase Joja, președintele Academiei R.P. Romine, a relevat participarea largă, entuziasată la dezbateri a tuturor, ca și înalta înaltă științifică a intervențiilor și și-a exprimat convingerea că dezbaterile vor contribui la îmbogățirea conținutului acestei lucrări fundamentale a istoriografiei marxiste din țara noastră. (Agerpres)

TELEGRAMME EXTERNE

Congresul P. C. din Bielorusia

MINSK 20 (Agerpres). — TASS. La Minsk și-a încheiat lucrările cel de-al 24-lea Congres al Partidului Comunist din Bielorusia. În raportul de activitate al C.C. al P.C. din Bielorusia, care a fost prezentat de Kiril Mazurov, prim-secretar al C.C. al P.C. din Bielorusia, se sublinia că în ultimii patru ani în economia națională a acestei republici s-au investit 17.4 miliarde ruble — sumă egală cu aceea investită în cei opt ani anteriori. Volumul producției a sporit de 1,6 ori în comparație cu anul 1955. În cadrul plenerului noului Comitet Central al Partidului Comunist din Bielorusia, Kiril Mazurov a fost ales prim-secretar al C.C. al P.C. din Bielorusia.

Vizita oamenilor de stat sovietici în S. U. A.

NEW YORK 20 (Agerpres). — TASS: Călătoria delegației oamenilor de stat ai U.R.S.S. în Statele Unite se apropie de sfîrșit. La 18 februarie a avut loc la ambasada sovietică de la Washington o conferință de presă a lui D. S. Poleanski, șeful delegației sovietice, la care au asistat aproape 150 de ziariști. Luînd cuvîntul, D. S. Poleanski a spus printre altele: „În cele trei săptămîni ale vizitei noastre în țara dv. mare, interesantă și ospitalieră ne-am întâlnit și am stat de vorbă cu mulți americani și avem impresia că sentimentele de prietenie pe care oamenii sovietici le nutresc față de poporul american sînt pe deplin reciproc.”

Sîntem fericiți să constatăm că americanii, la fel ca și oamenii sovietici, doresc să trăiască în pace cu toate popoarele, că li s-a urit de asemenea un „război rece”. Așadar, asupra problemei principale a timpului nostru — problema păcii — avem o bază de nădejde pentru o colaborare sinceră și rodnică. D. S. Poleanski a vorbit amănunțit despre problema coexistenței pașnice a țărilor cu sisteme politice și economice diferite. Este timpul să se înțeleagă, a spus el, că coexistența pașnică nu este o născocire. Ea este un fapt real, care oglindește existența în lume a două sisteme sociale diferite — socialismul și capitalismul.

Noi, comuniștii, considerăm că problema avantajelor unui sistem sau altuia poate și trebuie să fie soluționată numai prin mijloace pașnice. Vorbind despre succesele Uniunii Sovietice în domeniul științei și economiei, D. S. Poleanski a declarat: Astăzi Statele Unite sînt mai bogate ca Uniunea Sovietică. Dar mîine noi vom fi tot aît de bogăți, iar poimîine va vom întrece. Încrederea noastră este bazată pe fapte, pe aprecierea lucidă a resurselor uriașe și posibilităților pe care le oferă orînduirea socialistă. După aceea, conducătorul delegației sovietice a răspuns la numeroase întrebări ale corespondenților. În seara aceleiași zile, M. A. Mensikov, ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A., a oferit o mare recepție în cinstea delegației sovietice, la care au participat numeroși reprezentanți ai guvernului și fruntași ai vieții publice din S.U.A.

În dimineața zilei de 19 februarie delegația oamenilor de stat sovietici a sosit la New York. Guvernatorul statului New York, N. Rockefeller, a invitat pe D. S. Poleanski, conducătorul delegației sovietice, la un dejun. El au avut o convorbire prietenească, care a durat o oră și 20 de minute. La 19 februarie oaspeții sovietici au vizitat bursa din New York.

De pretutindeni

UN „JURNAL” ASEMANATOR CU AL ANNEI FRANK

VARSOVIA 20 — Corespondentul Agerpres transmite: „Publicarea în revista „Tworczosk” („Creația”) a unor rețevatoare însemnări făcute în timpul ocupației hitleriste de către un copil de 12 ani o stîrnit un ecou deosebit în opinia publică poloneză. Amintind de mișcătorul jurnal al Annei Frank, cunoscutul micuț David, descoperite recent la Bontzen, în R. P. Polonă, conțin notații despre întâmplările autentice și tragice trăite de copilul David Rubinovici, el însuși victimă a hitlerizării. Însemnările sînt cuprinse în cinci caiete de școală și înglobează perioada martie 1941 — iunie 1942, pînă în momentul cînd hitlerii au dus la moarte pe evreii din localitatea de mai sus, printre care și familia lui David Rubinovici.

În ultimele zile presa și săptămînalele poloneze reproduc fragmente din emoționantele însemnări, ca și amănutele culese de trimișii speciali ai ziarului în localitățile unde a trăit familia Rubinovici.

O CASA IN 2—3 ZILE

O casă cu cinci etaje și optzeci de apartamente construită în 2-3 zile! Presa sovietică informează că cel mai tîrziu în 1961, „combina” constructoare de case va intra în funcțiune în Uniunea Sovietică. Cu ajutorul ei se vor fabrica, prin metoda „stanțării”, nu piese prefabricate și nici apartamente, ci etaje întregi. Problema transportării „etajelor” prefabricate va fi soluționată prin înlocuirea macaralelor cu elicoptere.

AVIAȚIA

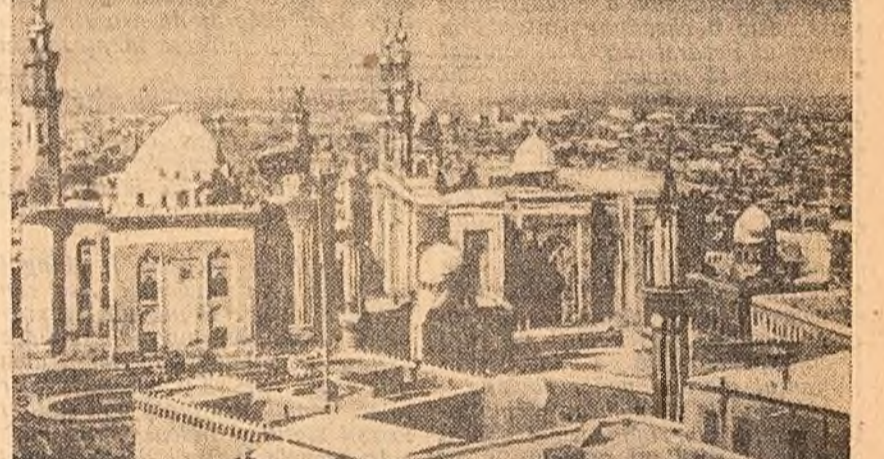
Potrivit relațiilor ziarului „Die Welt”, cu prilejul unei cîvîntări roșite în fața membrilor parlamentului sud african, ministrul de Interne al Uniunii Sud africane Thomas Naude a dezvăluit că guvernul a cheltuit 1.250.000 de lire sterline pentru efectuarea lucrărilor de „înregistrare” a populației după rasa careia îi aparține. Ministrul sud african a subliniat că „înregistrarea” populației va fi încheiată la sfîrșitul acestui an, locuitorii Africii de Sud primind cărți de identitate diferite, care să-i deosebească după rasă.

CARTI DE IDENTITATE... RASIALA

În orașul Linz (Austria) a avut loc o mare demonstrație împotriva difuzării de cărți tipărite în R.F. Germană care fac propagandă în

IN REPUBLICA ARABĂ UNITĂ

La 21 februarie se împlinesc doi ani de la constituirea Republicii Arabe Unite. Poporul din R.A.U., ca și celelalte popoare care s-au eliberat de curînd din jugul colonial lupă pentru apărarea și consolidarea independenței naționale, pentru pace și progres. Cu prilejul acestei zile poporul român urează poporului R.A.U. succese în această luptă.

În fotografie: Vedere generală a orașului Cairo, capitala R.A.U.

Știri sportive

SQUAW VALLEY 20 (Agerpres). Pe pîrtile stadioulului de zăpadă de la Mackinney Creek, 26 de concurenți au luat startul în proba de 10 km. fond. Întrecerea s-a terminat cu un succes complet al sportivelor sovietice care au ocupat primele 4 locuri. Titlul de campion olimpic a fost cucerit de Maria Gusakova.

Concursul olimpic de patinaj viteză a început cu o mare surpriză. Titlul olimpic la 500 m. femei a fost cîștigat de sportiva Helga Haase, din R. D. Germană.

La schi, în proba de coborîre femei, desfășurată pe o pîrtie în lungime de 503 m. cel mai bun timp „1:37” 6/10 — a fost realizat de schiora germană, Heidi Biobl, în vîrstă de 18 ani.

În clasamentul neoficial pe țări, în amasa disputării a 5 probe, pe primul loc se află U.R.S.S. cu 38,5 puncte.

Azi, în Capitală este programat un cuplaj fotbalistic internațional: Dinamo București—Wisla Krakovia (R.P. Polonă), C.C.A.—Donavitz (Austria). Mecuriile au loc pe stadionul Republicii, primul joc începînd la ora 13.30.

Educație... în asalt?

(Urmare din pag. 1-a)

lata-ajunși pe băieții la vile. Frumos situate, pe fundal de brazi, cele două vile par așezate caselor de odihnă cu care e obișnuit generarea presărută Valea Prahovei.

Întîm, odată cu tinerii. Față de Noua, aici te surprind multe: răceala sobelor, mîndria de pe săli și din dormitoare, culoarea ciudată a cearșafurilor, aerul stătut, puținătatea mobilierului. Poate nu există suficient personal de îngrijire? Da? de unde! Notele de întreținere, plățile de căminști, îți arată că există aici un administrator, un întendent, cîteva femei de serviciu, cîteva portări. Notele da, nu însă și podelele, nu și spălatoarele, nu și cearșafurile. În general, notele acestea de plată sînt destul de „piperaie”.

Cam nepriimitor Timișul. Dar să vedem, măcar cum își petrec tinerii timpul lor liber. Ar fi greu de dat un răspuns. Cărți, filme, radio, programe artistice? Un locați cit toate zilele, aștern de ușă, colțului roșu de la parterle unuia din vile, se arată a fi un răspuns cit se poate de elocvent... dar mult. Dacă privești pe fereastra acestei încăperi, a colțului roșu, te-ai trădat deîndată că nu ești „de-ai casei”. Tinerii de-aici ce au de văzut? O încăpere aproape pustie, tristă, cîteva bănci, un dulap gol.

E greu de înțeles atunci cum și de ce s-au ivit „cazurile” de la Timiș, despre care auzi pomenindu-se și la comitetul de partid, și la comitetul U.T.M.? Sînt fapte petrecute cu vreo an și ceva în urmă. Într-o seară, venind de la bal, amejii de băutură, cîteva tineri și-au tras trenul... la scară, chiar în fața vilei. Cum? Simplu: cu ajutorul semnalului de alarmă. Au urmat și altele: o motocicletă oprită pe șoseaua națională, un scandal și cîteva fălci mutate, așa, dintr-o ceartă la cămin, ațîțată uneori și de cîte-o damigeană strecurată prin dormitoare, în ambianța unui barbut... Cine erau vinovații? Cîțiva cu apucături inopinate, care ajunseseră să-și facă mendrele. Stricau bunurile obștești, făceau scandal, tulburau liniștea celorlalți. Ei erau vinovații nominali — dar adevăratul vinovat era atmosfera de lipsă de interes, lipsa unei vieți de cămin organizate, interesante, tineresti, lipsa unui curent de opinie puternic și ferm.

Văzînd încotro se îndreaptă lucrurile (cazuri se iviseră și la Noua), comuniștii din uzina au înțeles că e nevoie de o acțiune hotărîtă. Fu convocată o sedință. Așa au ieșit la iveală cauzele: neglijarea unei munci de educație temeinice; limitarea ei, în mare măsură, numai în cadrul celor opt ore de lucru; lipsa de precauție pentru viața căminștilor. Hotărîrea comitetului de partid de a schimba această stare de lucruri, seriozitatea și simțul de răspundere cu care au fost discutate neajunsurile, au mobilizat colectivul uzinei.

Au luat ființă — era în primăvara anului trecut — șase mîci colective. Șase brigăzi cărora, negăsindu-li-se o titlatură mai potrivită, li s-a zis „culturale”. Ele înnăuncheau cele mai bune cadre ale uzinei, — comuniștii, oameni din actualul fără de partid, cărora le stătea la inimă creșterea schimbului de mîine.

Într-o zi pe cei din brigada poposind la Timiș... Nu e nimic solemn, nimic oficial. Nu este nici măcar o „sedință” cu căminștii. Nici nu există o anumă ordine de zi. E o discuție prietenească în dormitoare. Ce mai faceți, băieți? Cum o duceți? Ce mai citiți? Conversația se leagă firesc. Vîrstnicii își amintesc de vremea cînd erau și ei ca acești băieți, la începutul vieții, la începutul meseriei. Erau alte timpuri, alte condiții. Erau gori, flămînzii, trebuiau să „fure” meseria, erau băuți — cine le purta de griji? Se discută despre toate: despre mîncea la uzină, despre rachetele sovietice, despre felul cum să-și gospodărești cîștigul, despre calitatea mesei la cămin, despre filme, despre curățenie, despre dragoste... Cîte subiecte nu încep în suflul unui tînor, oflat la primii pași ai vieții!

„Au trecut săptămîni, au trecut luni. Brigăzile culturale au devenit un oaspe drag al căminelor. După discuțiile din dormitoare — urmate de tot felul de mîrcii practice privind activitatea educativă, îmbunătățirea condițiilor de viață în cămin și altele — urma cîte o conferință sau un spectacol dat de

veo brigadă artistică de agitație; dans, film... Au intrat aceste ieri în obișnuita viață de cămin. A început să fie mai curat la vile. Mai multă liniște. Se rîrisează cauzile de indisciplină. Colțul roșu, în care-și țesuseră pinza păianjenii, a prins viață. Prin dormitoare, cărțile de literatură veneau să la locul cărților slinoase de joc. Ba — ceea ce ar fi părut altădată de necrezut — băieții de la Timiș și-au alcătuit și ei o brigadă de agitație care, în scurtă vreme, a devenit frunțoasă pe uzină. N-avea loc la spectacol... Băieții au început să prîndă gustul de a-și face viața tot mai frumoasă, mai plină de bucurii.

De bine ce-au dat rezultate, brigăzile și-au încetat de cîteva luni activitatea. Întrebi la comitetul de partid:

- Nu se mai simțea nevoia?
- Ba da, dar sînt greuți cu mijloacele de transport.
- Cum adică: înainte erau mijloace — și cum nu mai sînt?
- Și cum mai merge munca de educație în cămine?
- Bine. Nu mai avem „cazuri”.
- E drept, „cazuri” ca acum un an nu mai sînt. Dar nu e un „caz” faptul că tinerii de la Timiș rîmin sistematic în afara orărilor activității culturale-educative organizate? Și sînt peste o sută de tineri — mai ales din rîndurile celor mai noi veniți în uzină, mai puțin integrați încă în viața colectivului, mai puțin deprinși cu disciplina socialistă. Viitorul profil al acestor tineri se plămădește, înainte de toate, prin muncă; și uzina e doar principialul centru al muncii de educație. Dar educația nu poate fi limitată la cele opt ore. Cea mai mare parte a timpului, tinerii și-o petrec în cămin. Căminul e casa lor — spre care comitetul de par-

tid ar trebui să-și îndrepte stăruitor atenția, îndrumînd organizația U.T.M. pe făgașul unei activități susținute în rîndurile căminștilor.

Or, pînă acum, viața căminelor a figurat doar ca un punct abstract în planul de muncă al comitetului U.T.M. La Timiș mai cu seamă, activitatea organizată de tineret s-a rezumat la încheierea a două-trei procese verbale de constituire a unor comitete fantomă. Așteaptă cu tot dinadinsul „cazuri” pentru a trece pragul acestei case, pentru a o cunoaște pe dinăuntru? Se cere inițiativă. Se cer forme specifice de activitate care să antreneze pe căminștii. Căci doar atîția dintre ei sînt buni muncitori, activi, plini de inițiativă în producție, despre care auzi, la locul lor de muncă, numai cuvinte de laudă. Se află printre ei membri și condiții de partid, membri ai birourilor organizațiilor U.T.M. Iată deci forța care stimulează și organizează, poate genera acțiune puternic curent de opinie împotriva evenimentelor „cazurii”, indisciplinei, lincelzeii, nerespectării ovului obșteac, o liniștii și a curățeniei.

Bune sînt brigăzile culturale inițiate de comitetul de partid (mai mult chiar: la Timiș ar trebui puse, cu ajutorul uzinei, bazele unei temeinice și permanente activități culturale). Dar, așa cum s-a văzut, brigăzile nu pot și nu trebuie să înlocuiască adevărată viață launtrică a căminelor. Ele reprezintă numai un sprijin în munca de educație, în nici un caz principala ei formă. Faptele arată că aceste brigăzi s-au născut și au trăit numai atît cit o fost nevoie să se stingă „focul”.

Au lucrat, deci, în asalt. Dar se poate face muncă de educație... în asalt? Dacă muncă în asalt nu le priștește autocamioanele, cu atît mai puțin — se înțelege — li priștește educație.

La 40 de ani de la GOELRO

„Marele inițiator și inspirator al electrificării”

Din inițiativa lui V. I. Lenin, acum 40 de ani, în 1920 a fost elaborat planul de electrificare a Rusiei (GOELRO). Esența acestui plan consta în construcția unei rețele de centrale și relee electrice. În plan a fost formulată și fundamentată ideea creării unui sistem energetic unic al țării.

În cei 40 de ani care au trecut de la elaborarea planului GOELRO, poporul sovietic a obținut succese impresionante în domeniul construcției energetice — parte integrantă a industrializării socialiste. De la 500 milioane kWh. în 1920, producția de energie electrică a Uniunii Sovietice a crescut la 264 miliarde kWh. în 1959.

Mărețele idei ale lui Lenin sînt împlinite cu consecvență de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice. Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. a trasat sarcini mărețe pentru dezvoltarea construcțiilor energetice. În cursul septenaliului, în Uniunea Sovietică se vor pune în funcțiune mai multe capacități energetice decît în 41 de ani de putere sovietică și aproximativ tot atîtea cite au fost puse în funcțiune în întreaga istorie a Angliei, Franței și Germaniei occidentale la un loc. Astfel, în 1965 — la sfîrșitul septenaliului — producția de energie electrică a U.R.S.S. se va cifra la 500—520 miliarde kWh. În viitorii 15—20 de ani, capacitatea centralelor electrice urmează să fie mărită de aproximativ 7—8 ori, astfel încît în 1980 să se producă circa 2.300 miliarde kWh.

Planul de perspectivă de electrificare totală are un fundament de granit — puterea economică socialistă, — iar îndeplinirea sa va constitui o însemnată contribuție la împlinirea sarcinii economice fundamentale a U.R.S.S., de a ajunge din urmă și a depăși în cel mai scurt termen țările capitaliste cele mai dezvoltate în ce privește producția pe cap de locuitor.

În legătură cu împlinirea a 40 de ani de la elaborarea planului GOELRO, publicăm fragmente din amintirile lui Gleb Maksimilianovici Krija-novski, vechi militant bolșevic, remarcabil specialist în domeniul energeticii, care a condus, din însărcinarea lui Lenin, Comisia de stat pentru electrificarea Rusiei (GOELRO). În aceste fragmente Krija-novski subliniază rolul lui V. I. Lenin în uriașă operă de electrificare a țării sovietice.

partidului. Congresul a întîmpinat cu un ropot de aplauze declarația lui că la vîntoarele congrese rapoartele inginerilor și ale agronomilor care participă la construirea Rusiei Sovietice vor deveni un fapt obișnuit!... Într-o zi cu o mare cătușă revoluționară, Vladimir Ilici stătea ca nimeni altul cu ambele picioare pe solul celei mai concrete realități și, mai mult decît atîți: el părea că și-și trage rădăcinile din străfundurile ei, deoarece posedă, ca nimeni altul dintre contemporanii săi, o apțiitudine deosebită de a pătrunde în cele mai tainice gânduri și simțămînte ale milioanele de oameni din po-

o broșură. Nouă ne lipsesc tocmai specialiști cu un orizont larg, sau „cu intuiție”.

Nu s-a putea oare adăuga un plan care să nu fie tehnic (acesta, desigur, trebuie să fie elaborat de mai mulți, și nu în grabă), ci politic sau de stat, adică privitor la sarcina ce revine proletariatului?

Acest plan ar trebui să cuprindă, aproximativ, următoarele: în 10 (5?) ani vom construi 20—30 (30—50?) de centrale, pentru a împinzi întreaga țară cu centre pe o rază de 400 sau 200, dacă nu vom reuși mai mult de verște, care să folosească turbă, forța hidroelectrică, sisturi, cărbune, petrol (în linii generale, în mod foarte aproximativ, să se facă specificații pentru toate regiunile din Rusia). Vom începe imediat să cumpărăm mașinile și modelele necesare. Peste 10 (20?) de ani vom face ca Rusia să devină „electrică”.

El trebuie să fie elaborat imediat, într-o formă concretă, populară, pentru mase, pentru a le atrage printr-o perspectivă clară și vie (avînd o bază pe deplin științifică), să ne punem pe treabă și în 10—20 de ani vom face ca întreaga Rusie, și industrială, și agricolă, să devină electrică. Vom ajunge să avem atîția și atîția (mii sau milioane de cai putere sau de kilowați? arăcuiștie) sclavi mecanici etc...

Repet, trebuie atrăgă masa de muncitori și țărani conștienți printr-un program măreț pe 10—20 de ani. Vom discuta la telefon. Al d-tale, Lenin!”

De la sfîrșitul lui februarie 1920 a început să funcționeze Comisia de stat pentru electrificarea Rusiei (GOELRO), organizată de mine și de ingineri și alți specialiști, și în același timp, în savoyarea populară a vocabularului lui Vladimir Ilici, în felul de a se exprima. În a doua jumătate a lunii ianuarie 1920 l-am trimis lui V. I. Lenin un articol în legătură cu sarcinile electrificării industriale, iar la 23 ianuarie am primit de la el următoarea scrisoare: „G! M!... Am primit articolul și l-am citit. E excelent. E nevoie de o serie de articole de felul acesta. Atunci vom scoate

numai prin vorbe, dar și prin exemplu.”

Ce înseamnă aceasta? Cel mai important lucru e a-o popularizăm. Pentru aceasta trebuie să elaborăm, chiar acum, un plan de iluminat electric AL TUTUROR caselor din R.S.F.S.R.

Un plan pentru o perioadă mai lungă, deoarece un timp îndelungat nu vom avea nici 20.000.000 (40.000.000?) de becuri, nici cabluri etc.

Totuși planul trebuie elaborat imediat, chiar și pentru cîteva ani. Aceasta în primul rînd. În al doilea rînd, trebuie elaborat un plan restrîns și apoi, aceasta în al treilea rînd — și acest lucru este principialul — trebuie să știm să chemăm masele la întrecere, să facem apel și la inițiativa lor, pentru ca ele să se apuce imediat de lucru.”

Cît de bine caracterizează aceste rînduri pe impetușul lor autor și cit de bine justifică ele înseși denumirea de „lampa lui Ilici” dată becurilor electrice pe întreg întinșul așezărilor noastre sătești!

Pentru a termina în 9 luni raportul ei cu privire la electrificarea, comisia noastră a fost nevoită să lucreze cu o grabă febrilă. Capitele întregi ale acestei cărți au fost trimise de la dactilografie direct la tipografie, pur și simplu fără nici un control. Și lîngă noi se afla primul cititor, extraordinar de atent și extrem de subtil în critică, al acestei lucrări: Vladimir Ilici, care ceruse să i se trîmită un exemplar de corectură. Mi-a ducut aminte cît eram de îngrijorat în zilele acelea și cu cîtă emoție așteptam doritul telefon. Dar și în ziua de astăzi îmi simț sufletul plin de bucurie cînd îmi aduc aminte de atitudinea lui față de această lucrare a noastră colectivă.

Lucrarea avea destule lipsuri și deficiențe. Nu ne era însă teamă de soarta acestei cărți, căci primul ei cititor și critic era un om a cărui perspicacitate și clarviziune nu erau puse la îndoială nici de dușmanii lui. Această lucrare constituie o dovadă că aceași mîntie genială și aceeași mîntie fermă au ținut și cirna revoluției sociale, și pe aceea a noul tehnici chemate să creze, în unlfatele lor indisolubili, o viață nouă, luminoasă, frățească și plină de bucurii.

de broșură. Nouă ne lipsesc tocmai specialiști cu un orizont larg, sau „cu intuiție”.

Nu s-a putea oare adăuga un plan care să nu fie tehnic (acesta, desigur, trebuie să fie elaborat de mai mulți, și nu în grabă), ci politic sau de stat, adică privitor la sarcina ce revine proletariatului?

Acest plan ar trebui să cuprindă, aproximativ, următoarele: în 10 (5?) ani vom construi 20—30 (30—50?) de centrale, pentru a împinzi întreaga țară cu centre pe o rază de 400 sau 200, dacă nu vom reuși mai mult de verște, care să folosească turbă, forța hidroelectrică, sisturi, cărbune, petrol (în linii generale, în mod foarte aproximativ, să se facă specificații pentru toate regiunile din Rusia). Vom începe imediat să cumpărăm mașinile și modelele necesare. Peste 10 (20?) de ani vom face ca Rusia să devină „electrică”.

El trebuie să fie elaborat imediat, într-o formă concretă, populară, pentru mase, pentru a le atrage printr-o perspectivă clară și vie (avînd o bază pe deplin științifică), să ne punem pe treabă și în 10—20 de ani vom face ca întreaga Rusie, și industrială, și agricolă, să devină electrică. Vom ajunge să avem atîția și atîția (mii sau milioane de cai putere sau de kilowați? arăcuiștie) sclavi mecanici etc...

Repet, trebuie atrăgă masa de muncitori și țărani conștienți printr-un program măreț pe 10—20 de ani. Vom discuta la telefon. Al d-tale, Lenin!”

De la sfîrșitul lui februarie 1920 a început să funcționeze Comisia de stat pentru electrificarea Rusiei (GOELRO), organizată de mine și de ingineri și alți specialiști, și în același timp, în savoyarea populară a vocabularului lui Vladimir Ilici, în felul de a se exprima. În a doua jumătate a lunii ianuarie 1920 l-am trimis lui V. I. Lenin un articol în legătură cu sarcinile electrificării industriale, iar la 23 ianuarie am primit de la el următoarea scrisoare: „G! M!... Am primit articolul și l-am citit. E excelent. E nevoie de o serie de articole de felul acesta. Atunci vom scoate

numai prin vorbe, dar și prin exemplu.”

Ce înseamnă aceasta? Cel mai important lucru e a-o popularizăm. Pentru aceasta trebuie să elaborăm, chiar acum, un plan de iluminat electric AL TUTUROR caselor din R.S.F.S.R.

Un plan pentru o perioadă mai lungă, deoarece un timp îndelungat nu vom avea nici 20.000.000 (40.000.000?) de becuri, nici cabluri etc.

Totuși planul trebuie elaborat imediat, chiar și pentru cîteva ani. Aceasta în primul rînd. În al doilea rînd, trebuie elaborat un plan restrîns și apoi, aceasta în al treilea rînd — și acest lucru este principialul — trebuie să știm să chemăm masele la întrecere, să facem apel și la inițiativa lor, pentru ca ele să se apuce imediat de lucru.”

Cît de bine caracterizează aceste rînduri pe impetușul lor autor și cit de bine justifică ele înseși denumirea de „lampa lui Ilici” dată becurilor electrice pe întreg întinșul așezărilor noastre sătești!

Pentru a termina în 9 luni raportul ei cu privire la electrificarea, comisia noastră a fost nevoită să lucreze cu o grabă febrilă. Capitele întregi ale acestei cărți au fost trimise de la dactilografie direct la tipografie, pur și simplu fără nici un control. Și lîngă noi se afla primul cititor, extraordinar de atent și extrem de subtil în critică, al acestei lucrări: Vladimir Ilici, care ceruse să i se trîmită un exemplar de corectură. Mi-a ducut aminte cît eram de îngrijorat în zilele acelea și cu cîtă emoție așteptam doritul telefon. Dar și în ziua de astăzi îmi simț sufletul plin de bucurie cînd îmi aduc aminte de atitudinea lui față de această lucrare a noastră colectivă.

Lucrarea avea destule lipsuri și deficiențe. Nu ne era însă teamă de soarta acestei cărți, căci primul ei cititor și critic era un om a cărui perspicacitate și clarviziune nu erau puse la îndoială nici de dușmanii lui. Această lucrare constituie o dovadă că aceași mîntie genială și aceeași mîntie fermă au ținut și cirna revoluției sociale, și pe aceea a noul tehnici chemate să creze, în unlfatele lor indisolubili, o viață nouă, luminoasă, frățească și plină de bucurii.

ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI

DE PEȘTE HOTĂRE

Vizita lui N. S. Hrușciov în Indonezia

BANDUNG 20 (Agerpres). — În dimineața zilei de 20 februarie, N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și președintele Sukarno au plecat din Bogor la Bandung. Înainte de a părăsi orașul Bogor, N. S. Hrușciov a vizitat grădina botanică din localitate, renumită în întreaga lume. Pe tot traseul de 150 de km de la Bogor până la Bandung N. S. Hrușciov și președintele Sukarno au fost salutați cu entuziasm de zeci de mii de locuitori. Pe arce și pe zidurile caselor din sate puteai să vezi portretele lui N. S. Hrușciov și a președintelui Sukarno. În sate cântau orchestre populare. Pretutindeni era o atmosferă de sărbătoare. Coloana de automobile se apropie de Bandung. Aproape toți locuitorii orașului împodobit sărbătorește — cîteva sute de mii de oameni — au ieșit să-l întâmpine pe înaltul oaspete sovietic. Coloana de automobile își croiește cu greu drum pe străzile Bandungului. Pretutindeni fețele oamenilor sînt entuziasmate, zîmbirile lor sînt vesele și calde. Se aude urbi: „Hidup Hrușciov! Hidup bung Karno!” (Trăiască Hrușciov! Trăiască fratele Sukarno!), „Hidup persahabatan Indonesia uni Soviet!” (Trăiască prietenia sovieto-indoneziană!). La palatul guvernatorial 1 se oferă lui N. S. Hrușciov, după tradiția indoneziană, o ghiolană de flori. În cîntecul înaltului oaspete sovietic a fost aliniată o gardă de onoare. Răsună solemn imnurile Uniunii Sovietice și Indoneziei. Șeful comitetului orășenesc pentru primirea înaltului oaspete sovietic la Bandung, colonelul Amir Mahmud, îl salută pe N. S. Hrușciov: „Sintem fericiți să vă salutăm pe dv. și pe președintele nostru Sukarno la Bandung. Vă cunoaștem foarte bine pe luptătorul cel mai curajos și neobosit pentru fericirea atât a poporului dv. cit și a întregii omeniri. Noi, locuitorii Bandungului, vă salutăm călduros împreună cu întregul popor indonezian iubitor de pace. A luat apoi cuvîntul N. S. Hrușciov. Entuziasmul cu care populația Bandungului a primit declarația făcută de N. S. Hrușciov la sosirea sa în acest oraș a impresionat pe toți corespondenții de presă care îl însoțesc pe șeful guvernului sovietic în călătoria sa în Indonezia. Simbătă au avut loc diferite vizite în acest oraș, al cărui nume este bine cunoscut pe cele cinci continente, deoarece aici a luat naștere „spiritul Bandungului”, expresie a coexistenței pașnice a statelor cu orînduirii sociale diferite. Seara, N. S. Hrușciov și A. Sukarno au asistat la un spectacol de muzică și dansuri indoneziane, organizat în cinstea înaltului oaspete sovietic. Călătoria lui N. S. Hrușciov în insula Java continuă duminică prin vizitarea Djodjakartei.

Conferința de presă de la ambasada U.R.S.S. în R.F. Germană

BONN 20 (Agerpres). — După cum anunță agenția TASS, la 13 ianuarie A. A. Smirnov, ambasadorul U.R.S.S. în R.F. Germană, a avut cu E. Ollenhauer, președintele Partidului Social-Democrat din Germania, și cu loctiitorul său, Wehner, o convorbire în cursul căreia a elucidat poziția guvernului sovietic în problema Tratatului de pace cu Germania și a Berlinului occidental. În ultimul timp într-o serie de ziare din R.F.G. au apărut știri conținînd diferite născociri cu privire la această întîlnire și denaturînd conținutul ei. În legătură cu aceasta ambasada U.R.S.S. în R.F.G. a organizat la 19 februarie o conferință de presă și a adus la cunoștința corespondenților din Bonn comunicarea făcută de A. A. Smirnov lui Ollenhauer și Wehner. Cercurile autorizate din Uniunea Sovietică, se arată în această comunicare, atrag atenția asupra unei cuvîntări a lui W. Brandt, membru al conducerei P.S.D.G. și primar al Berlinului occidental, care vădește o înțelegere nu tocmai justă a esenței propunerilor sovietice cu privire la Berlinul occidental și în care se face o apreciere nerealistă a adevăratei stări de lucruri. În legătură cu asemenea lucruri de altitudine aceste cercuri consideră necesar să elucideze încă o dată poziția Uniunii Sovietice în problema Berlinului occidental. Prin propunerea sa cu privire la transformarea Berlinului occidental în oraș liber, prezentată în legătură cu încheierea Tratatului de pace cu Germania, guvernul sovietic urmărește înlăturarea situației anormale din Berlinul occidental și totodată lichidarea unui focar de neliniște și încordare în Europa. În comunicare se amintește încă o dată că Berlinul occidental nu a făcut parte niciodată din R.F.G. A obține rezolvarea problemei Berlinului occidental prin includerea lui în R.F.G. înseamnă a pune problema într-un mod nerealist, sub un aspect fals. Guvernul sovietic folosește toate mijloacele și posibilitățile pentru a se reglementa problema Berlinului occidental fără a se provoca o stare de încordare, pe calea tratativelor, înînd seama de interesele tuturor părților. S-ar putea analiza dacă n-ar fi posibil ca orașul liber Berlinul occidental să fie creat în etape pentru a facilita rezolvarea acestei probleme. Dacă nu se va reuși totuși să se obțină reglementarea problemei Berlinului occidental prin tratative între țările interesate sau se va dovedi defînitiv că tratativele se duc de dragul tratativelor și nu în scopul reglementării, Uniunea Sovietică nu va avea altă ieșire decît să încheie un tratat de pace cu R.F.G. și să rezolve pe această bază problema Berlinului occidental. Se înțelege că după încheierea Tratatului de pace, Republica Democrată Germană, ca orice stat independent, își va exercita deplina suveranitate asupra întregului său teritoriu și spațiul aerian. Toate comunicațiile dintre Berlinul occidental și R.F. Germană vor fi supuse controlului deplin al R.D. Germane. Dacă în această situație în Occident se va manifesta dorința de a reveni la ideea tratativelor în problema Berlinului occidental, R.D. Germană va fi singurul partener în aceste tratative. Nu credem că crearea unei asemenea situații ar conveni mai bine conducătorilor Consiliului municipal vest-berlinez. Poate că dl. Brandt are în vedere ca în acest caz să se înțeleagă prin tratative directe cu R.D. Germană asupra problemelor folosirii comunicațiilor. Desigur, că Uniunea Sovietică ar saluta un asemenea pas. Dacă dl. Brandt crede însă că se vor putea nesocoti drepturile suverane ale R.D. Germane și rînduiele pe care le va stabili pe căile de comunicație, aceasta ar fi o greșeală de calcul serioasă. În conformitate cu obligațiile care îi revin ca aliată, Uniunea Sovietică va acorda R.D. Germane tot sprijinul necesar pentru apărarea suveranității sale.

Actualitatea în imagini

N. S. Hrușciov și președintele Republicii Indonezia, Sukarno, în palatul Merdeka.

Ambasada franceză din Moscova a avut loc la 19 februarie solemnitatea înmînării premiului „Victoria” regiștilor Mihail Kalatozov și artiștii Tatiana Samoilova pentru filmul sovietic „Zboară cocorii”.

Aspect de la o mare demonstrație care a avut loc zilele trecute pe străzile orașului Tokio, capitala Japoniei. Demonstrații cer să se renunțe la ratificarea așa-numitului tratat de securitate japoano-american al cărui scop este remilitarizarea țării.

GRECIA: Crește mișcarea pentru eliberarea lui M. Glezos

ATENA 20 (Agerpres). — TASS Familiei lui Manolis Glezos, Elefteros, Vutsas și ale celorlalți democrați greci condamnați de tribunalul militar au adresat poporul grec și opiniei publice mondiale o scrisoare în care mulțumesc pentru sprijinul acordat cauzei acestor oameni care le sînt dragi. În legătură cu apropiata judecare legi 375.

„Cel mai avantajos contract pe care l-a încheiat vreodată Cuba”

HAVANA 20 (Agerpres). — Luînd cuvîntul în seara zilei de 18 februarie la posturile de televiziune, primul ministru al Cubei, Fidel Castro, a condamnat cu minie poziția autorităților americane în legătură cu atacurile unor avioane care au decolat de pe teritoriul S.U.A. împotriva Cubei. Pină în prezent, a declarat Castro, noi nu putem afirma că avioanele care incendiau trestia noastră de zahăr vin din S.U.A., cu toate că știm cu precizie că vin din nord. Nu am avut posibilitatea să capturăm aceste avioane. În prezent această posibilitate s-a ivit pe neașteptate de la sine. În continuare, Castro s-a referit în amănunțime la incidentul care a avut loc în dimineața zilei de 18 februarie, cînd un avion american a explodat în aer deasupra fabricii de zahăr din Havana. Castro a subliniat că nu guvernul cuban este răspunzător de încordarea care există între Cuba și S.U.A. El a declarat de asemenea că Cuba este gata să pună la dispoziția materiei care demonstrează că atacurile împotriva Cubei vin din S.U.A. Răspunzînd la întrebările ziaristilor, Fidel Castro a declarat că acordul încheiat recent cu Uniunea Sovietică este cel mai avantajos acord pe care l-a încheiat vreodată Cuba. Sîntem gata, a declarat primul ministru al Cubei, să semnăm încă o sută de asemenea acorduri. Respingînd calomniile presei reacționare, Castro a arătat că în ultimii zece ani Cuba a avut un deficit al balanței de plăți de un miliard de dolari. Acordul comercial cu U.R.S.S. creează condiții ca în decurs de cinci ani să se realizeze un excedent al balanței de aproximativ 70 milioane de dolari.

SCURTE ȘTIRI

BERLIN. La 18 februarie în holul Biroului german de stat din Berlin a avut loc deschiderea festivă a expoziției de cărți din R. P. Romînia organizată de Societatea pentru relațiile culturale cu străinătatea în colaborare cu Biblioteca germană de stat. În cadrul expoziției au fost prezentate 250 cărți de literatură literatură, politică și științifică aparținînd literaturii noastre. WASHINGTON. Agențiile de presă anunță că forțele aeriene ale S.U.A. au lansat la 19 februarie o rachetă care urma să plaseze pe orbită un satelit „Discoverer 10”. Racheta a explodat la cîteva secunde după lansarea ei. Personalul bazei, precum și corespondenții care au urmărit lansarea, scrie corespondentul agenției „Associated Press”, au fost nevoiți să se adăpostească îndată după explozia rachetei pentru a fi loviți de șchițele care cădeau. Numeroase bucăți din rachetă, unele de mărimea unui automobil, au căzut în apropiere de locul lansării. PARIS. Ziarul „L'Humanité” publică o convorbire cu Ali Yeta, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Maroc, în legătură cu interzicerea activității acestui partid de către Curtea de apel din Rabat. Ali Yeta subliniază că hotărîrea Curții de apel nu poate schimba convingerile comunistilor marocani, nu i va face să uite dorința pe care o au față de clasa muncitoare, față de țărînimă și de patrie. De aceea, ei vor slăbi și pe viitor poporul și țara cu aceeași fermitate ca și în trecut. ANKARA. La 19 februarie Medjlisul a început discutarea bugetului Turciei pe exercitiul financiar 1960. Pentru nevoile Ministerului de Război au fost alocate 1.667.949.568 lire, ceea ce depășește cu 9,7 la sută alocația în acest scop prevăzută de bugetul din anul trecut. BUENOS AIRES. Partidul Comunist din Argentina a fost privat de dreptul de a folosi posturile de radio pentru propagandă electorală. Organele de presă ale partidului au fost interzise. În legătură cu situația creată, Partidul Comunist din Argentina a hotărît să ceară alegătorilor să voteze la 27 martie cu buletine albe și să-și exprime astfel protestul împotriva politicilor de guvern.

Vremea colonialismului a apus!

BANDUNG 20 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită de N. S. Hrușciov la sosirea la Bandung: „Am marea satisfacție de a văzuta orașul dumneavoastră al cărui nume a intrat în istorie. Aici a avut loc remarcabila conferință de la Bandung în cadrul căreia reprezentanții ai țărilor Africii și Asiei s-au întîlnit și au căutat de acord asupra principiilor fundamentale ale politicii lor externe în relațiile dintre state. Declarația care a fost adoptată la Bandung corespunde spiritului tezelor leniniste cu privire la coexistența pașnică, proclamată după victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie în Rusia. Cînd a fost înfăptuită Revoluția Socialistă din Octombrie și a luat naștere statul muncitorilor și țăranilor care se deosebește radical de statele capitaliste, Vladimir Ilici Lenin a proclamat lozincă înțeleaptă — trebuie să coexistăm cu statele cu orînduirii sociale diferite, cîndă să trăim în pace, fără războaie. Problema orînduirii sociale și politice a unui sau a altuia dintre state este o chestiune internă a poporului fiecărei țări. Nici un stat nu trebuie să impună sistemul său prin forță altui popor. Numai în acest caz vom reuși să asigurăm pacea care este atât de scumpă fiecărui popor și fiecărui om. Vreau să-mi exprim recunoștința profundă față de călătoria orașului Bandung precum și față de locuitorii acestor orașe și săte prin care am trecut în drum spre minunatul dumneavoastră oraș, pentru sentimentele cordiale, prietenești pe care le-am exprimat față de mine, reprezentantului marelui popor sovietic. As vrea, de asemenea, să mulțumesc militarilor indonezieni pentru atenția și sprijinul acordat în or-

„Putem face multe pentru a topi gheața „războiului rece”

Apelul adresat de Uniunea Ziaristilor din U.R.S.S. ziaristilor din întreaga lume

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS: Uniunea Ziaristilor din U.R.S.S. a dat publicității un apel adresat ziaristilor din întreaga lume în care îi cheamă să fie în primele rînduri ale luptei împotriva războiului „rece” și „cald”. De sub pana noastră, se spune în apel, să nu lăsăm nicodată un articol, un rînd, sau un cuvînt în favoarea războiului și a cursei înarmării. Noi ziaristii, știm și vedem bine că de nesuferită îi este popoarelor încăși ideea războiului, cit de grea și chinuătoare este povara înarmării care o apasă pe umerii oamenilor. Noi putem face multe pentru a topi mai repede gheața războiului „rece” pentru a nu permite un nou război mondial, declară Uniunea Ziaristilor din U.R.S.S. Acum, mai mult decît orîndă, a devenit realizabil visul minunat al omenirii de a se transforma săbiile în pluguri, se subliniază în apel. Ziaristii sovietici sînt mîndri de faptul că guvernul țării lor nu numai că a prezentat planul de dezarmare generală și totală, dar prin măsuri practice trasează omenirii calea spre o pace fără arme, spre o pace fără războaie. Uniunea Ziaristilor Sovietici cheamă pe ziaristii să pună în slujba cauzei opărării păcii și întăririi prieteniei popoarelor întreaga lor măiestrie, întreaga lor energie și întregul lor talent. Putem și trebuie să spunem un „Nu” hotărît războiului pentru că în minile noastre se află o uriașă forță de influențare a opiniei publice a popoarelor, se spune în încheierea apelului.

Primul ministru al Danemarcei a încetat din viață

COPENHAGA. — Corespondentul din Copenhaga al agenției France Presse a anunțat că la 19 februarie, ora 22.40, ora locală, a încetat din viață primul ministru al Danemarcei, H. K. Hansen. În legătură cu aceasta, în Danemarca s-a decretat doliu național. A fost arborat pavilionul în bernă. În buletinul medical se arată că tumoarea canceroasă descoperită în luna octombrie 1958 a progresat și a provocat moartea lui H. K. Hansen. El fusese operat și a stat aproape două luni în Spitalul de stat din Copenhaga.

SĂPTĂMINA INTERNAȚIONALĂ

Evenimentul dominant în viața internațională a continuat să fie în această săptămînă călătoria lui N. S. Hrușciov în țările Asiei, încheierea vizitei șefului guvernului sovietic în India, scurta escală făcută în Birmania și începutul vizitei sale în Indonezia confirmă marea însemnătate a acestei călătorii pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie dintre U.R.S.S. și țările Asiei, precum și pentru cauza păcii.

O misiune de pace și bunăvoință

Sosirea lui N. S. Hrușciov în Indonezia a fost întîmplătoare cu tot stîmbla căldură ca și în India și Birmania. „Premierului Hrușciov i s-a făcut joi la Djakarta o primire entuziastă — a relatat corespondentul agenției „France Presse”. În tînele puncte, mulțimea staționa pe 12 rînduri. Tîneri se aflau căștăriți pe acoperișuri, pe terase, pe copaci”. Unde își au izvorul aceste manifestări de sinceră prietenie? Unul din titlurile apărute joi dimineața pe întreaga pagină iniția a multor ziare indoneziane dă răspuns acestei întrebări. Acest titlu e: „Bun venit, sol al păcii!”. Popoarele din țările Asiei acordă o înaltă prețuire misiunii de pace a U. R. S. S. Primul ministru al Indoneziei, Djanda, a spus că propunerile sovietice privind dezarmarea generală au fost primite cu bucurie de guvernul și poporul Republicii Indonezia. În faptuarea dezarmării ar avea intr-adevăr pentru țările slab dezvoltate economicele o mare însemnătate practică. Ar fi deosebit de înalte 100 de miliarde dolari cit în ghie anual curs înarmării, 15-20 miliarde să fie alocate pentru ajutorarea țărilor slab dezvoltate, pentru ca în scurtă vreme să se realizeze pași însemnați spre lichidarea

mizeriei și înăpelerii, foametei, bolilor, ignoranței moștenite de la dominația colonială. În cursul vizitei lui N. S. Hrușciov în cele trei țări s-a văzut încă odată foarte clar că Uniunea Sovietică își bazează colaborarea tot mai largă cu aceste țări pe ajutorarea lor dezinteresată, contribuind la lichidarea înăpelerii economice moștenite de ele de pe vremea subjugării coloniale, la consolidarea independenței lor naționale. În India, șeful guvernului sovietic a vizitat gigantica uzină de la Bhilai și ferma agricolă de la Surajgarh. Acestea sînt întreprinderi utile de Uniunea Sovietică și construite în comun de tehnicienii sovietici și indienii. În Birmania, el s-a oprit pe șantierul Institutului tehnologic și hotelului pe care U.R.S.S. le construiește la Rangoon. În Indonezia, oaspetele a vizitat șantierul imensului stadion care se construiește la Djakarta de către specialiștii sovietici. Acestea sînt numai cîteva din obiectele industriale și culturale care se ridică cu sprijinul Uniunii Sovietice pe pînămintul țărilor Asiei și Africii. Noul împrumut de 1,5 miliarde rubele acordat Indiei și destinat construirii unor întreprinderi industriale importante arată că U.R.S.S. este gata să lărgescă tot mai mult ajutorul pe care-l acordă țărilor Asiei. Și în Statele Unite s-a vorbit mult în această săptămînă despre problema „ajutorului” pentru alle țări. Președintele Eisenhower a prezentat Congresului așa-zisul „program al asigurării securității mutuale” pe anul 1960-1961. Ce s-a văzut însă? Ca și anul trecut acest program, care se adresează îndesebi țărilor slab dezvoltate, este consacrat în mod oficial în proporție de mai bine de jumătate furnizării de arme.

Caracteristic pentru cele două atitudini față de tinerele state independente este exemplul Cubei. Vizita pe care vi prezintă Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. A. I. Mikoiian, a făcut-o în această țară s-a încheiat printr-o importantă tranzacție în baza căreia U. R. S. S. va cumpăra din Cuba 425.000 tone de zahăr din recolta acestui an și cite un milion tone zahăr din recolta următorilor patru ani. Numeroase ziare și personalități din țările Americii Latine au subliniat valoarea deosebită a acestor acorduri pentru economia Cubei. În această timp însă, cercurile influente din S.U.A. exercită tot felul de presiuni împotriva Cubei, mergînd de la presiunile de ordin economic și pînă la trimiterile de avioane care aruncă bombe asupra locuitorilor rușici ai Cubei. La întoarcerea în patrie, A. I. Mikoiian s-a oprit pentru două zile în Norvegia, desfășurarea scurte sale vizite arînd că în această țară ce face parte din N.A.T.O. spiritul vremii, dorința de stabilire a unor relații normale cu U. R. S. S. și celelalte țări socialiste fac progres.

Să înceteze toate experiențele atomice

anumită măsură chiar și de secretarii de stat al S.U.A., Herter. În contradicție cu spiritul vremii se află în schimb explozia nucleară experimentală provocată de Franța în Sahara. Trezind peste recomandările O.N.U. și peste cerința opiniei publice cu privire la încetarea experiențelor nucleare, autoritățile franceze au încetat „armistițiul” respectat în acest domeniu de guvernesele U.R.S.S., S.U.A. și Angliei în ultimele 15 luni. În numeroase comentarii din presa internațională și franceză s-a arătat că pasul întreprins de guvernul francez nu poate avea decît efecte negative. Din punct de vedere militar, bomba atomică experimentală în Sahara, un dispozitiv voluminos de 10 tone care nici nu poate fi transportat cu avionul, a fost caracterizată în Occident drept „o monstruozitate demodată”. Din punct de vedere politic, Franța, după cum au scris chiar majoritatea ziarelor franceze, nu a câștigat în ce privește prestigiul internațional, ci dimpotrivă. Cea mai tare „undă de șoc” provocată de explozia din Sahara a fost furtuna de proteste pe care a ridicat-o în lumea întreagă și îndeosebi în țările Africii. Chiar în rîndurile aliaților Franței s-au înregistrat atitudini care au oscilat între rezervă și dezaprobarie. Opinia publică așteaptă ca Franța să renunțe pe viitor la noi experiențe și să acționeze în vederea încetării tuturor experiențelor.

Intr-adevăr ceea ce contază în primul rînd în acest domeniu, ca și în întreaga problemă a opririi cursului înarmării, sînt faptele. Evenimentele acestei săptămîni arată însă că, din păcate, puterile occidentale nu s-au hotărît încă să răspundă prin fapte noi inițiative prin care U.R.S.S. și-a redus cu o treime în mod unilateral efectivele forțelor armate. Dimpotrivă, în S.U.A. președintele Eisenhower a cerut, după cum am văzut, o sporire simțitoare a „ajutorului” militar acordat străinătății. În Anglia, „Cartea albă” cu privire la apărare, publicată la 16 februarie de guvernul britanic, anunță că bugetul militar al Marii Britanii pentru anul viitor va spori cu 116 milioane lire sterline, ridicîndu-se la peste 1 miliard și 617 milioane lire sterline. În Grecia, după cum anunță ziarul „To Vima”, la 17 februarie au fost efectuate manevre cu folosirea pentru prima oară a două rachete de tip

„Honest John”. Sînt oare asemenea fapte conforme cu declarațiile cercurilor conducătoare din aceste țări despre intențiile de a favoriza înlăptuirea dezarmării? Spre conferința la nivel înalt Acum, cînd au mai rămas doar trei luni pînă la conferința la nivel înalt, popoarele urmăresc cu atenție politica fiecărui stat din punctul de vedere al acelor care corespund sau nu intereselor creații unui climat favorabil pentru importanța întîlnirei Est-Vest. Agenția France Presse arată ieri că evenimente favorabile desfășurării pot fi considerate vizita făcută în S.U.A. de 11 președinți de consilii ai republicilor sovietice, în frunte cu D. Poleanski, precum și vizita pe care au început-o tot vineri la Moscova un grup de parlamentari francezi în frunte Chaban-Delmas. În același timp atrage atenția fanite că în Occident, în Statele Unite mai ales, se desfășoară o campanie sistematică de răspîndire a pesimismului în legătură cu perspectivele conferinței. Tot la pasiv trebuie înscrisă și în această săptămînă atitudinea cercurilor conducătoare din Germania occidentală. Cancelarul Adenauer a mai (întul vreo două discursuri în care, pe de o parte, a arătat starea de spirit militaristă, iar pe de altă parte a încercat să exercite presiuni asupra puterilor occidentale pentru a le determina să mențină neschimbat statutul de ocupație al Berlinului occidental. Cu toate eforturile pe care le depune, Bonnul nu poate însă să impiedice accentuarea procesului de izolare a politicii sale rigide și lipsite de perspectivă. Din acest punct de vedere este caracteristic faptul că președintele Eisenhower a confirmat în cursul ultimei sale conferințe de presă declarația pe care o făcuse după convorbirile cu N. S. Hrușciov la Camp David, și în care a recunoscut că situația la Berlin este anormală. Referindu-se la raporturile Bonnului cu aliații, ziarul vest-german „Süddeutsche Zeitung” a scris zilele trecute: „În prezent se desfășoară o evoluție care ne amenință cu încercături și atît mai mari cu cit vom fi mai încăpățînați și mai recalcitrați”. A. CERNEA